

Evanjeliu na slávnosť Krista Kráľa (cyklus C)

Komentár na slávnosť Krista Kráľa (cyklus C). „Ježišu, spomeň si na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva.“ Veľkosť Ježiša nespočíva v moci podľa sveta, ale v Božej láske, láske schopnej dosiahnuť a obnoviť všetky veci.

Evanjeliu (Lk 23, 35-43)

Poprední muži sa posmievali Ježišovi a vraveli:

„Iných zachraňoval, nech zachráni aj seba, ak je Boží Mesiáš, ten vyvolenec.“

Aj vojaci sa mu posmievali. Chodili k nemu, podávali mu ocot a hovorili:

„Zachráň sa, ak si židovský kráľ!“

Nad ním bol nápis:

„Toto je židovský kráľ.“

A jeden zo zločincov, čo viseli na kríži, sa mu rúhal:

„Nie si ty Mesiáš?! Zachráň seba i nás!“

Ale druhý ho zahriakol:

„Ani ty sa nebojíš Boha, hoci si odsúdený na to isté? Lenže my spravodlivo, lebo dostávame, čo sme si skutkami zaslúžili. Ale on neurobil nič zlé.“

Potom povedal:

„Ježišu, spomeň si na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva.“

On mu odpovedal:

„Veru, hovorím ti: Dnes budeš so mnou v raji.“

.....

Slávnosť Krista Kráľa uzatvára liturgický rok, ktorý sa začal adventným obdobím. Cirkev nám predkladá ako evanjelium Omše scénu Ježišovej agónie na kríži, uprostred posmeškov okolostojacich a s nápisom, ktorý Ho verejne a ironicky vyhlasuje za kráľa Židov.

Kristovo kráľovstvo je tajomné a v tejto scéne sa javí ako skryté. Pápež František komentoval, že toto evanjelium predstavuje Ježišovo kráľovstvo „prekvapujúcim spôsobom. „Boží Mesiáš, Vyvolený, Kráľ“ (Lk 23, 35.37) sa ukazuje bez

moci a bez slávy: je na kríži, kde vyzerá skôr ako porazený než ako víťaz. Jeho kráľovstvo je paradoxné“. A pápež uzatvára: „Veľkosť jeho kráľovstva nie je moc podľa sveta, ale Božia láska, láska schopná dosiahnuť a obnoviť všetky veci. Pre túto lásku sa Kristus znížil k nám, prežil našu ľudskú biedu, okúsil naše najnižšie postavenie: nespravodlivosť, zradu, opustenie; zažil smrť, hrob, zostúpenie k zosnulým. Takto náš Kráľ išiel až na kraj sveta, aby objal a zachránil všetky živé bytosti“ (*Homília*, 20-XI-2016).

Svätý Lukáš je evanjelista, ktorý asi najviac zdôraznil túto milosrdnú lásku Ježiša počas jeho utrpenia; lásku, ktorá je schopná zniesť všetko, aby nás zachránila. Je to Lukáš, kto zaznamenáva napríklad Ježišovu prosbu k Otcovi za svojich katov (v. 34) a rozpráva jeden z najcharakteristickejších Lukášových príbehov: obrátenie kajúceho lotra,

ktorý sa v tejto scéne objavuje ako prvotina Kristovho víťazstva a jeho tajuplného kráľovstva.

Lotor v tejto scéne rozvíja cnosti potrebné na prijatie Božieho kráľovstva. Ako vysvetľuje svätý Gregor Veľký, „mal vieru, lebo veril, že bude kraľovať s Bohom, ktorého videl umierať po svojom boku; mal nádej, lebo prosil o vstup do jeho kráľovstva, a mal lásku, lebo prísne pokarhal svojho spoločníka v zločinoch, ktorý umieral v rovnakom čase ako on a za rovnaký zločin“ (*Moralia* 18, 25). Ten muž trpel rovnakými mukami ako Ježiš. Ale namiesto toho, aby sa pripojil k posmeškom ostatných a vyčítal mu jeho zdanlivú pasivitu voči nespravodlivosti, rozpoznáva v Ježišovi, svojom spoločníkovi v mukách, Božieho Syna.

Na druhej strane, dobrý lotor prejavuje základnú dispozíciu, ktorú

vyžaduje od druhého lotra: „Ani ty, ktorý si v rovnakých mukách, sa nebojíš Boha!“ (v. 40). Bázeň pred Bohom tu znamená zodpovedne a úprimne prijať dôsledky svojich činov, bez toho, aby sme za ne obviňovali Boha. To je to, čo dobrý lotor vysvetľuje druhému lotrovi: „Lenže my spravodlivo, lebo dostávame, čo sme si skutkami zaslúžili. Ale on neurobil nič zlé“. Bázeň pred Bohom vedie dobrého lotra k uznaniu a vyznaniu svojej viny. Tak prostredníctvom pokánia prechádza od strachu k láske: „Spomeň si na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva!“ (v. 43). A tak dostáva nielen Božie odpustenie, ale aj príslub raja. Ako vysvetľuje svätý Ambróz, „Pán vždy dáva viac, než od neho prosíme: lotor prosil len o to, aby si na neho spomenul, ale Pán mu hovorí: „Veru, hovorím ti, dnes budeš so mnou v raji“. Život spočíva v tom, že bývame s Ježišom Kristom, a kde je Ježiš Kristus, tam je aj jeho

kráľovstvo“ (*Catena aurea*, in loc).
Pokorný postoj dobrého, kajúceho
lotra mu zaistil Božiu lásku a vstup
do jeho kráľovstva. Svätý Josemaría k
tejto scéne poznamenal: „Mnohokrát
som opakoval ten verš z
eucharistickej hymny: *Peto quod
petivit latro pœnitens* a vždy ma to
dojme: prosiť ako kajúcny lotor!
Uznan, že si zaslúžil taký krutý trest...
A jediným slovom si získal Kristovo
srdce a otvoril nebeskú
bránu“ (*Krížová cesta*, XII.
zastavenie).

Pablo M. Edo